

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, declarat de inculpatul

Pavlenco Alexandru Nicolae, născut la 10 septembrie 1983, originar și locuitor al s. Gura Bîcului, r-nul Anenii Noi, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei
22 august – 25 aprilie 2014,
19 mai – 02 iunie 2014,
09 septembrie – 10 decembrie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Pavlenco Alexandru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1), 90 Cod penal la 1 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Lidiei Ilicenco, prejudiciul material de 3333 lei și moral de 5000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 14 martie 2013, orele 18²⁵, inculpatul Pavlenco A., fiind conducătorul vehiculului de rută de model „ZIU”, număr de bord „1637”, ruta de deplasare nr.14, a stopat troleibuzul la stația de transport public amplasat pe bd. Moscova, intersecție cu str. M. Basarab, mun. Chișinău. Neasigurîndu-se că toți pasagerii au urcat sau coborît din troleibuz, a continuat deplasarea de la stația de troleibuz și nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele p. 80 alin. (1) lit. c) și d) din Regulamentul Circulației

Rutiere, în consecință pasagera Ilcenco L., care cobora din troleibuzul respectiv, a fost prinsă de ușile troleibuzului, iar după ce ușile au fost redeschise a căzut pe suprafața părții carosabile, fiindu-i cauzate vătămări corporale medii.

Inculpatul a recunoscut vina pe deplin, solicitând judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără administrarea de noi probe.

Instanța a statuat că vina inculpatului este demonstrată integral prin probele administrate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 65,75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, este caracterizat pozitiv, însă nu a ajutat partea vătămată benevol.

Totodată, instanța a reținut că nu au fost constatate circumstanțe excepționale, care ar permite de a nu-i numi pedeapsă complimentară obligatorie, nefiind întrunite nici condițiile prevăzute de art. 55 Cod penal.

3. Avocatul Valeriu Armașu a declarat apel în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal pe motiv de împăcare a părților.

Apelantul a invocat că sentința este neîntemeiată, adoptată fără ca toate circumstanțele importate la stabilirea pedepsei să fie elucidate.

În ședința instanței de apel, la etapa replicii, avocatul a solicitat aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 55 Cod penal (*f.d. 127*).

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal este una mai puțin gravă și în acest caz nu este aplicabil art.109 Cod penal.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal, cu tragere lui la răspundere contravențională potrivit art. 55 Cod penal.

Recurentul a indicat că a comis pentru prima dată o infracțiune, regretă și se căiește de cele comise, este caracterizat pozitiv, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a restituit prejudiciul moral și material, iar privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport îl limitează de unica sursa de venit.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, a săvîrșit o infracțiune mai puțin gravă, cît și de prescripțiile din art. 61, 75 Cod penal și 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei privind pedeapsa aplicată.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale, inclusiv posibilitatea liberării inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 55 Cod penal, în alt sens decît cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lîngă aceasta, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

Însă, argumentele specificate în recursul ordinar și reproduse la pct. 5 din prezenta decizie, privind aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 55 Cod penal, nu au fost invocate și în apel (*pct. 3, 4, 5 din decizie*).

Rezultă că recursul ordinar în acest sens la fel nu are suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că

hotărârile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanțele au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Pavlenco Alexandru Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 22 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

10 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, declarat de inculpatul

Pavlenco Alexandru Nicolae, născut la 10 septembrie 1983, originar și locuitor al s. Gura Bîcului, r-nul Anenii Noi, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Pavlenco Alexandru Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun